

یادداشت

توافق یا شکست

ضرورت راهبردی در تعیین تکلیف مذاکرات پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا

علیرضا سلطانی

بعد از امضای تفاهم‌نامه سیاسی اسلام‌آباد میان ایران و آمریکا، مذاکرات رسمی و جدی میان طرفین با تفاوتی آشکار در شکل و محتوا نسبت به دوره‌های قبلی آغاز شده است. این مرحله از گفت‌وگوها را می‌توان نقطه عطفی در روابط دو کشور دانست؛ نقطه‌ای که در آن، مدیریت بحران جایگزین منطق تقابل مستقیم شده و تلاش برای تعریف یک چارچوب پایدار سیاسی در دستور کار قرار گرفته است. در این میان، یک ضرورت راهبردی برای این دوره از مذاکرات و دستیابی به توافق نهایی، به‌ویژه برای ایران، وجود دارد و آن تعیین تکلیف روند مذاکرات پیش از برگزاری انتخابات آبان‌ماه آینده در ایالات متحده در شکل رسیدن به توافق نهایی یا شکست کامل مذاکرات و اعلام عُلنی آن است. این ضرورت نه یک انتخاب تاکتیکی، بلکه یک الزام ناشی از پیوند مستقیم مذاکرات با محاسبات سیاسی واشنگتن و به‌ویژه دولت ترامپ است. از منظر ماهیت تفاهم اسلام‌آباد، باید تأکید کرد که این سند بیش از آنکه یک توافق حقوقی الزام‌آور باشد، یک تفاهم سیاسی برای مدیریت بحران و عبور از وضعیت تقابل مستقیم است. اهمیت آن در تغییر پارادایم از منازعه به مذاکره نهفته است. در چنین چارچوبی، بسیاری از پندهای آن نه تعهدات اجرائی سخت، بلکه چارچوب‌هایی برای بیان مطالبات، دغدغه‌ها و خطوط اختلافی دو طرف محسوب می‌شوند. به همین دلیل، این تفاهم را باید نقشه راهی برای رسیدن به توافق جامع‌تر دانست، نه خود توافق نهایی. در سطح اجرائی نیز اگرچه برخی گشایش‌ها مانند کاهش محدودیت‌های نفتی، دسترسی نسبی ایران به منابع ارزی و تعدیل برخی فشارهای دریایی و اقتصادی مطرح شده، اما همچنان فقدان ضمانت‌های اجرائی و حقوقی کافی، ریسک‌پذیری این روند را بالا نگه می‌دارد. تجربه روایت ایران و آمریکا نیز نشان داده که تحولات سیاسی داخلی، فشارهای منطقه‌ای و بازیگران ثالث می‌توانند روند اجرائی چنین تفاهم‌هایی را به‌راحتی دچار اختلال کنند. اما مهم‌ترین بخش تحرک، در پیوند این مذاکرات با منطق انتخاباتی و راهبردی دولت ترامپ در آمریکاست. از یک سو، دولت ترامپ به‌طور روشن به دنبال آن است که پیش از انتخابات، مذاکرات به یک توافق مشخص منتهی شود تا بتواند از آن به‌عنوان یک دستاورد بزرگ سیاست خارجی در رقابت‌های انتخاباتی استفاده کند. در منطق سیاسی او، توافق با ایران می‌تواند به‌عنوان یک موفقیت تاریخی در مهار یک بحران چنددهه‌های معرفی شود و به تقویت موقعیت جریان محافظه‌کار در انتخابات کمک کند. از این منظر، زمان‌بندی توافق برای واشنگتن یک متغیر حیاتی است، نه یک امر فرعی؛ در مقابل، اگر مذاکرات با مقاومت ایران به نتیجه مطلوب نرسد، دولت ترامپ تمایل چندانی به اعلام رسمی شکست مذاکرات پیش از انتخابات ندارد. دلیل این رویکرد چندلایه است: نخست آنکه اعلام شکست می‌تواند فضای سیاسی را به سمت تشدید تنش و حتی بازگشت به شرایط جنگی سوق دهد؛ وضعیتي که در آستانه انتخابات برای رئیس‌جمهور وقت بسیار پرهزینه است. دوم آنکه پذیرش شکست، به‌ویژه پس از اعطای امتیازات سنگین و کم‌سابقه به تهران در جریان مذاکرات، می‌تواند به‌عنوان یک ناکامی بزرگ در سیاست خارجی تلقی شده و موقعیت سیاسی ترامپ را تضعیف کند. به بیان دیگر، دولت آمریکا تلاش می‌کند از ثبت یک «شکست رسمی» در کارنامه خود جلوگیری کند. در عین حال، راهبرد جایگزین نیز برای واشنگتن قابل تصور است. در صورت عدم دستیابی به توافق، ادامه «وضعیت تعلیق مذاکرات» پس از انتخابات، به دولت ترامپ این امکان را می‌دهد که بدون فشارهای انتخاباتی، سیاست فشار بر ایران را با دست بازتری ادامه دهد. در این سناریو، مذاکرات به‌عنوان یک ابزار کنترل و مدیریت تنش حفظ می‌شود، نه یک فرایند حل‌وفصل نهایی. حتی در صورت لزوم، بازگشت به گزینه‌های سخت‌تر از جمله افزایش فشارهای اقتصادی و امنیتی با تشدید فضای تقابل نیز از دایره انتخاب‌های واشنگتن خارج نخواهد بود. بر همین اساس، اهمیت راهبردی تعیین تکلیف مذاکرات پیش از انتخابات آمریکا برای ایران روشن‌تر می‌شود. در واقع ایران در یک مقطع زمانی قرار دارد که باید با انتخاب سیاستی موجود برای رسیدن به توافقی قابل اتکا استفاده کند، یا در صورت شکست، با آگاهی از پیامدهای آن، مسیر را پیش از ورود به فضای انتخاباتی و تغییر محاسبات سیاسی واشنگتن مشخص کند. تقویت در تصمیم‌گیری با بلاکلیفی، می‌تواند طرف مقابل را در بهره‌گیری قرار دهد که از ابهام موجود برای افزایش فشار و کسب امتیازات بیشتر بهره‌برداری کند. در جمع‌بندی می‌توان گفت تفاهم اسلام‌آباد نه یک توافق نهایی، بلکه یک سازوکار مدیریت بحران در مرحله گذار است. موفقیت یا شکست آن به شدت به پیوند آن با محاسبات انتخاباتی در آمریکا وابسته است. از این رو، آینده مذاکرات بیش از آنکه صرفاً تابع حسن‌نیت یا سونبیت طرفین باشد، تابع زمان‌بندی سیاسی، منطق قدرت و محاسبات انتخاباتی در واشنگتن خواهد بود. اما آنچه برای ایران در این مقطع حساس اهمیت دارد، تعیین تکلیف مذاکرات قبل از انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا در آبان‌ماه آینده است. توجه‌کنرن به این ضرورت راهبردی، قدرت‌مانور دولت ترامپ را برای بهره‌برداری سیاسی بیشتر از مذاکرات و توافق احتمالی و تحمیل خواسته‌های سیاسی به ایران افزایش می‌دهد و در عین حال قدرت مانور ایران را در این روند کاهش می‌دهد و حتی امکان بروز جنگ سوم را در نیمه دوم سال افزایش خواهد داد.

این لبنان، چگونه همان «لبنان» می‌شود؟

پس پیشنهاد این است که آن سنت دیرینه و تنوع خلاقه که لبنان در گذشته به آن شناخته می‌شد، احیا شود و نتایج موفق مقاومت، سرمایه‌ای باشد که به سود یکپارچگی و پایدنگی کشور و ملت لبنان نقد می‌شود. با نکتته‌ای این بخش را به پایان می‌برم. ایران در این شرایط ازجمله به دلیل گستردگی ویرانی‌ها و… نه می‌تواند و نه باید «فعال مبادیه» باشد؛ اقتضای مناسبات آن است که در دفاع از شکوفایی لبنان، از این مصالحه گذرانی حمایت کند و از این حسن نیت بهره گیرد.

ب) در سطح خارجی

لبنان به دلیل حضور و هم‌زیستی ادیان، مذاهب و اقوام گوناگون در جغرافیایی کوچک و طبیعت زیبا، همواره صاحب جاذبه بوده است. کشورهای بسیاری در منطقه و جهان بسته به قربات‌ها، علاق و منافع و در لبنان برای خود جست‌وجو می‌کنند. این اختلاط و تسامح اما تحت تأثیر اماناسیات منطقه‌ای از چند دهه پیش به علت تحولات و اغواهایی از بیرون مخدوش شد و تفاوت‌هایی که سرمایه این دیار بود، در برابر هم صفارایی کردند. پدیده نامیمونی که موجب جنگ‌های داخلی شد و رونق «عروس خاورمیانه» را تقض و آن را به کشورهای دیگر منتقل کرد. با وجود این، حتی در آن درگیری‌ها نیز به اعتبار سنت فرهنگی و هم‌زیستی دریایی این مردم به ضرورت، فاصله‌گذاری‌ها و آدایی محترم شمرده می‌شد. غرض آنکه با همه نابخیرایی‌ها، کماکان لبنان مستعد آن رونق است، مشروط به آنکه «تنوع خلاقش» به رسمیت شناخته شود. در پس تحولات اخیر منطقه‌ای، چه‌سا زمینه‌هایی برای احیای لبنان ایجاد شده است. در این فرض، کشورهای با توجه به علایق خود و با احترام به ملت و استقلال لبنان و در هماهنگی با دولت مستقر، می‌توانند مساعی جمیله خود را به کار بندند تا این کشور دوباره آبادان و صاحب آن شکوه شود. در دامنه بحث این نوشته، پیشنهاد آن است که به عوض اقدامات پرآکنده، ایران، عربستان، ترکیه و چه‌سا بعدا مصر، قطر و فرانسه از طریق تمهیداتی هماهنگ و با محوریت دولت لبنان، بکوشند تا در این زمینه به چارچوبی (هرچند حداقلی) مشترک و اطمینان‌بخش برسند.

یادداشت کامل را درسایت شرق بخوانید.

www.sharghdaily.com

حملات پهپادی اوکراین، جنگ را به عمق اقتصاد روسیه کشانده است

پهپادها علیه ماشین جنگی پوتین

ژئولیتیک بدتر، پس از آنکه ترامپ احتمال سخت‌ترکردن تحریم‌ها علیه مسکو را مطرح کرد و از ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین ستایش کرد، زنگ خطرهای جدی‌تری در مسکو به صدا درآورد. ترامپ در نشست گروه هفت در فرانسه نیز همراه رهبران اروپایی اعلامیه‌ای در حمایت از تمامیت ارضی اوکراین امضا کرد. برای کرملین، این تغییر لحن در واشینگتن مسئله کوچکی نیست. هم‌زمان کاهش قیمت نفت روسیه به سطحی که از پیش از جنگ آمریکا و اسرائیل علیه ایران دیده نشده بود، نگرانی‌ها را بیشتر کرده است. یک استاد دانشگاه نزدیک به دیپلمات‌های ارشد روسیه گفته این افت برای اقتصاد روسیه غیرمنتظره بود؛ آن هم درست وقتی مقام‌های روس به دنبال منابع تازه برای افزایش هزینه‌های نظامی هستند. به گفته او، همه چیز به این بستگی دارد که روسیه تا چه حد بتواند حملات اوکراین را محدود کند و با چه سرعتی سامانه‌های پدافندی مناسب برای مقابله با پهپادها بسازد. او جمله‌ای گفت که شاید خلاصه فضای تازه داخل روسیه باشد: «مردم دیگر احساس امنیت نمی‌کنند. جنگ در خانه ما را می‌کوبد». در کریمه، به گفته یک مدیر تجاری در مسکو، وحشت در حال گسترش است. او گفت همه می‌خواهند به هر شکل ممکن، حتی پیاده یا با دوچرخه، از منطقه خارج شوند و مشکل غذا هم در راه است، چون کسی نمی‌تواند به‌درستی مواد غذایی را تأمین کند.

پدافند تاکافی، سیستم برآکنده

حملات اوکراین پرسش بزرگ‌تر را هم زنده کرده است: چرا ارتش روسیه پیشرفت سریع توان پهپادی اوکراین را پیش‌بینی نکرد و تدابیر کافی نیندیشید؟ یک مدیر تجاری در مسکو می‌گوید روش است که سامانه‌های دفاع موشکی برای حفاظت از زیرساخت‌ها کافی نیستند و به نظر نمی‌رسد کسی بداند چگونه باید تولید را بالا برد. او وضعیت را «وحشتناک» توصیف کرده و گفته پوتین و حلقه نزدیکانش ظاهراً چنین تهدیدی را انتظار نداشتند. روسیه نه برای جنگ طولانی آماده بود و نه برای تهدید پهپادی. تاتیانا استاتووا، پژوهشگر ارشد مرکز کارنگی روسیه و اوراسیا، ریشه بخشی از مشکل را در ساختار بسیار تکه‌تکه قدرت در روسیه می‌بیند؛ سیستمی که با وجود نقش مسلط پوتین، هماهنگی کافی میان شاخه‌های مختلف قدرت ندارد. او گفته این همان مشکل همیشگی مقام‌های روسیه است و اکنون به آزمونی جدی برای اقتصاد و مردم تبدیل شده است. پرسش او روشن است: آیا حکومت برنامه عملی و فهم کافی برای برخورد با بحران دارد یا نه؟ مقام‌های اروپایی نیز می‌گویند یکی از عوامل بحران، بی‌میلی مقام‌های ارشد روسیه به رساندن خبر بد به پوتین است. یک مقام اروپایی گفته: «آدم‌ها فقط از کنار آن گذشتند. حتی اگر کسی هشدار داده باشد، این هشدار به افراد بالا نرسیده است». به گفته او، این الگو از آغاز جنگ وجود داشته، اما حالا درد آن بزرگ‌تر شده است. زلنسکی چهارشنبه گفت روسیه در حال جابه‌جایی سامانه‌های پدافندی برای اولویت‌دادن به حفاظت از مسکو اقامتگاه پوتین در والدای و پل کرچ است؛ پلی که مسیر کلیدی اتصال کریمه اشغالی

به روسیه است. این ادعا بلافاصله قابل راستی‌آزمایی نبود، اما در منطق میدان سازگار است: روسیه مجبور شده میان حفاظت از اوکراین سیاسی، مسیرهای لجستیکی و تأسیسات صنعتی انتخاب کند. زلنسکی یک روز بعد اعلام کرد «عملیات آغازگری ۴۰ روزه» علیه کشور مهاجم را تصویب کرده؛ عملیاتی با هدف وادارکردن روسیه به پایان جنگ.

انکار رسمی، اضطراب نپهان

در ظاهر، مقام‌های روسیه کوشیده‌اند اثر حملات اوکراین را کوچک نشان دهند. الکساندر نواک، معاون نخست‌وزیر روسیه، در جلسه‌ای با پوتین درباره بحران سوخت گفت وضعیت بازار داخلی سوخت «خوب نیست، اما قابل کنترل است». آنتون سلوانوف، وزیر دارایی نیز افزایش شدید قیمت بنزین را رد کرد و گفت اگر قیمت‌ها بالا رفته باشد، ناچیز بوده است. این زبان رسمی، آرام و کنترل‌شده است؛ اما بیرون از اتاق‌های دولت، نشانه‌های بحران تندتر هستند. دولت روسیه در حال بررسی ممنوعیت کامل صادرات دیزل برای جبران کمبودهاست؛ اعتراضاتی ضمنی به اینکه افزایش تولید در کوتاه‌مدت ممکن نیست. وضع مالی روسیه نیز اضطراب مسکو را بیشتر کرده است. وزارت دارایی با شتاب دنبال راه‌هایی برای تأمین هزینه‌های نظامی فرآینده است. هفته گذشته دولت اصلاحاتی در قانون بودجه پیش برد تا وزارت دارایی بتواند بدون تصویب رسمی پارلمان بیشتر خرج و بیشتر قرض کند. حتی پیش از سقوط قیمت نفت روسیه به ۵۰ دلار در هر بشکه پیس از آتش‌بس ایران و آمریکا، کسری بودجه فزرازل روسیه از سقف ۶۸ میلیارد دلار که برای کل سال ۲۰۲۶ در نظر گرفته شده بود، عبور کرده بود. این کسری تا پایان ماه می به ۸۳ میلیارد دلار رسید؛ بیش از دو برابر سطح سال گذشته. یک مقام پیشین مالی روسیه گفته روشن است تصمیم به افزایش استقراض گرفته شده؛ از جمله با انتشار حجم بیشتری از اوراق دولتی. این کار می‌تواند تورم را بیشتر کند. آن هم وقتی بانک مرکزی با نرخ بهره ۱۴.۲۵ درصدی تلاش دارد افزایش قیمت‌ها را مهار کند. در جامعه تجاری روسیه، ترس تازه‌ای شکل گرفته است: دولت ممکن است برای سرر یا ننگه‌داشتن ماشین جنگی، به پس‌انداز مردم دست ببرد. نگرانی‌ها زمانی بیشتر شد که کنادی زیوکوف، رهبر قدیمی حزب کمونیست روسیه، در پارلمان خواستار «سبج» حدود ۱۳۰ تریلیون روبل سپرده کسب‌وکارها و افراد در حساب‌های بانکی برای حل مشکلات اقتصادی و بودجه‌ای روسیه شد. وزارت دارایی روسیه همچنین در حال آماده‌سازی قانونی است که ممکن است اجازه دسترسی به حدود ۴۰ میلیارد دلار پس‌انداز بانخشستگی در صندوق‌های خصوصی را فراهم کند. در کنار نرخ بهره بالا، افزایش قیمت سوخت و کاهش درآمد، چشم‌انداز عمومی اقتصاد تیره‌تر شده است. با این همه، تحلیلگران و مقام‌ها می‌گویند پوتین احتمالاً در برابر فشار فرآینده عقب نمی‌نشیند و به‌جای آن، کارزار بمباران را تشدید خواهد کرد.

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

شورای اسلامی بخش خاوران (کارفرما / مناقصه گزار) در نظر دارد، پروژه فاز اول احداث ساختمان بخشداری و شوروی بخش خاوران را با اطلاعات پایه به شرح ذیل از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران دارای صلاحیت و تاییدیه از دستگاه مربوطه آماده به کار یا در نظر گرفتن مراتب ذیل واگذار نماید .

۱ – موضوع مناقصه: پروژه فاز اول احداث ساختمان بخشداری و شوروی بخش واقع در تهران- بزرگراه امام رضا(ع) قیامدشت جنب اداره برق

۲ – شماره مناقصه : ۱۶۲ /ش/۱۴۰۵

۳ – نوع مناقصه : عمومی تک مرحله ای

۴ – مدت انجام کار : ۶ ماه از زمان انعقاد قرارداد

۵ – تضمین شرکت در مناقصه: به مبلغ(چهارده میلیارد پانصد میلیون ریال) به صورت:

۵ – ۱) ضمانت نامه بانکی معتبرباعنوان موضوع مناقصه به نفع کارفرما یا

۵-۲) رسید واریز نقدی به شماره حساب ۱۰۱۲۹۹۲۳۵۷ وویا شماره

شبا ۱۲۹۹۳۵۷۱۰۱۲۹۹۰۱۶۰۰۰۰۰۰۰۰۰ IR نزدبانک کشاورزی شعبه

اطلاعیه

خودرو پروتون ویرا مدل ۱۳۸۳ بزرگ

به شماره پلاک ۱۵ایران ۱۴۱ب۱۲

و شماره موتور ۴۹۶PKH۸۴۱G۱5

و شماره شاسی ۱۰۱PL۱C۹VSNL۳B۸۳۰۱۰

به مالکیت میر حمید آل نبی توسط عباسعلی حریفی گرگری خریداری شده و سپس توسط آقای غلام بیات

به کدملی ۳۹۲۲۴۳۸۱۱ خریداری شده و به ایشان وکالت داده شده

با توجه به فوت آقای میر حمید آل نبی و علی‌رغم پرداخت تمام ثمن

معامله: وراثت آقای میر حمید آل نبی آدرس مشخصی ندارند

و مجهول‌المکان هستند. لذا نظر به اینکه اقامتگاه خوانده /خوانده‌گان

دقیقا مشخص نیست، وراثت ایشان طبق این آگهی به عنوان خوانده به خواسته الزام به انتقال سند رسمی خودرو فوق قرار می‌گیرند.

غلام بیات

گزارش

ادامه پاکسازی در ارتش چین

حزب کمونیست چین در ادامه پاکسازی در ارتش، شش نماینده ارشد نظامی را از مجلس تشریفاتی این کشور برکنار کرده است؛ اقدامی که از ادامه کارزار چندین‌ساله شی جین‌پینگ برای اصلاح ارتش آزادی‌بخش خلق و ایجاد تغییر در عالی‌ترین سطوح نظامی حکایت دارد. کمیته دائمی کنگره ملی خلق چین در پایان نشست روز ۲۶ ژوئن از برکناری این شش نفر خبر داد. این افراد کرسی کنگره ملی خلق را از دست داده‌اند، اما پکن دلیل مشخصی برای برکناری آنها ارائه نکرده است. این شش نفر شامل وانگ کانگ‌پینگ، فرمانده جبهه شرقی ارتش آزادی‌بخش خلق، شو شوکیانگ، از اداره توسعه تجهیزات کمیسوین مرکزی نظامی، لسی فنگ‌بیائو، فرمانده جبهه غربی ارتش آزادی‌بخش خلق، یین هونگ‌سین، از نیروی زمینی آزادی‌بخش خلق، گو یوشیانو، از نیروی هوایی آزادی‌بخش خلق و وانگ مینگ‌هوآ، از نیروی سائیری آزادی‌بخش خلق هستند. مجلس تشریفاتی چین فهرست نمایندگان خود را به‌صورت دوره‌ای تغییر می‌دهد، اما برکناری هلمز چندان مقام ارشد نظامی در سال‌های اخیر بیشتر با تحقیقات انضباطی یا پرونده‌های فساد ارتباط داشته است. البته پکن به ندرت جزئیات مربوط به اتهامات را علنی می‌کند. مقامات درباره طرح اتهامات کيفری یا تحقیق رسمی علیه این شش نفر صحبت نکرده‌اند. تغییرات جدید در حالی رخ داد که شی جین‌پینگ، رهبر چین، طرح اصلاح ارتش آزادی‌بخش خلق را در دستور کار قرار داده که از سال ۲۰۲۲ دامنه گسترده‌تری پیدا کرده است. شمار زیادی از فرماندهان ارشد به‌ویژه فرماندهان نیروی موشکی و دفاعی از سمت خود برکنار شده یا تحت تحقیق و تفحص قرار گرفته‌اند. مهم‌ترین تغییر در سانه ژانویه رخ داده؛ زمانی که پکن دو نفر از عالی‌ترین مقامات نظامی را که به دستور شخص شی ترفیع گرفته بودند، برکنار کرد. تعداد انتصابات و برکناری‌ها در دوران شی به شکل فزاینده‌ای افزایش یافته است. او بارها تأکید کرده ارتش آزادی‌بخش خلق باید به حزب کمونیست چین وفادار باشد. دامنه کارزار مبارزه با فساد به افسران ارشد در شاخه‌های مختلف از جمله نیروی دریایی، نیروی هوایی، نیروی زمینی، نیروی موشکی و ساختارهای جدید ارتش مانند نیروی پشتیبانی اطلاعاتی رسیده است. کنگره ملی خلق چین نقش یک مجلس تشریفاتی را دارد و کمیته دائمی آن در فاصله بین نشست‌های سالانه به‌عنوان قانون‌گذار عمل می‌کند. از دست دادن کرسی کنگره لزوماً به منزله مجرم‌بودن نیست، با وجود تلاش دیرینه شی جین‌پینگ، رهبر چین، برای نوسازی ارتش و کنترل نیروهای مسلح ادامه یافته است. جابه‌جایی مکرر افسران ارشد هم نشانه گستره کارزار مبارزه با فساد است و هم از نگرانی رهبری حزب از میزان وفاداری سیاسی نیروهای ارتش حکایت دارد.

نوبت دوم

حصار امیر کد ۱۱۵۱ به نام شورای اسلامی بخش خاوران که می‌بایست ارائه گردد.
۶ – ضمانت حسن انجام تعهدات: برنده مناقصه موظف به ارائه ضمانت‌نامه/ سپرده حسن انجام تعهدات به مبلغ ۵% قرارداد می‌باشد.
۷ – پیش پرداخت طبق ضوابط : ۲۵ درصد درقبال ضمانت نامه معتبر.

۸ – محل تأمین اعتبار : اعتبارات شورای بخش خاوران
۱۰ – مهلت زمانی دریافت اسناد: تا ساعت ۱۳ مورخ ۱۴/۰۴/۱۴۰۵
۱۱ – آخرین مهلت تسلیم پیشنهادها: آخرین مهلت تسلیم (ارائه) پیشنهادها و ارائه اصل پاکت در مناقصه به شورای اسلامی بخش خاوران پایان مورخ ۲۴/۰۴/۱۴۰۵ (ساعت ۱۲) می‌باشد.
۱۲ – محل ارائه اصل ضمانتنامه شرکت در مناقصه و تلقن تماس جهت پاسخگویی به سوالات: تهران- بزرگراه امام رضا (ع) شهر قیامدشت بلوار امام خمینی ساختمان شورای اسلامی بخش خاوران
تلفن : ۰۲۱۳۳۵۸۳۰۴۲

۱۳ – زمان گشایش پیشنهادها: روز شنبه مورخ ۲۷/۰۴/۱۴۰۵ در محل دفترشورای بخش ساعت ۹
۱۴ – هزینه خرید اسناد ۳۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال

سند سبز خودروی سواری TARATU5PMT6 مدل ۱۴۰۵

به رنگ سفید به شماره پلاک انتظامی ۷۴ ص ۹۹۳ ایران ۳۸

و شماره شاسی NAAY11H5ATDR17۱39 و شماره

ماتور 187B0239049 به نام خانم معصومه طالبی

مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز سواری تویوتا کارینا مدل ۱۹۷۹

به رنگ آبی متالیک به شماره شاسی TA40354888

و شماره موتور 2T3558229 و شماره پلاک

ایران ۵۵ _ ۷۴۷ ط ۸۳ به نام علی اسحاقی

مفقود گردیده وفاقد اعتبار میباشد.